

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.,
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Colonisările.

(m.) În 26 Aprilie 1886 s'a votat în Prusia legea de colonizare (Ansiedlungs Gesetz) cu scopul, ca prin colonisări Nemții să se întărească ca popor și să se propage elementul german în Prusia-vestică și mai ales în provincia Posen. Sînt deci 10 ani, de cînd aceasta lege a luat ființă și dispozițiile ei au fost puse în praxă. Despre rezultatele obținute în acest rîstimp se găsește un raport în volumul XII. (broșura 5.) al publicațiunii „Jahrbücher für Nationalökonomie u. Statistik”, de Dr. Schultze.

Statul a votat în scopul colonisărilor o sută de milioane de mărci (60 milioane fl.).

Din această sumă comisiunea de colonizare a folosit 72 milioane de mărci, din care însă replîndu-se de cătră coloniști 8 milioane, au rămas investite (până în Aprilie 1895) 64 milioane de mărci. S'au cumpărat în decurs de 10 ani 87.811 de hectare*) de pămînt, din cari însă numai 47.496 de hectare sînt colonizate, (2701 de colonii); restul se cultivă și administrează de cătră comisiune, care-l pregătește pentru colonizare.

Colonizarea, cu toate-că s'a început și continuat cu multă precauțiune a dat de pedeci însemnate.

Impregiurarea, că o parte mare a pămîntului cumpărat îl cultivă comisiunea în regie proprie și îl colonizează numai după-ce l-a adus în stare bună, ne arată, că primele colonisări n'au prea dat succese favorabile.

Coloniștii cei vechi adevăți mai cu greu puteau plăti competențele, prețul pămîntului și celelalte, decât coloniștii mai noi, cari au primit pămîntul adus deja în stare bună prin comisiune. Această impregiurare se constată și în raportul amintit.

Altă greutate este, că coloniștii sperăză mereu la ajutorare din partea statului; aceasta reiese clar din partea aceea a raportului, în care se spune, că comisiunea își dă mereu silința să înrădăcească în coloniști convingerea, „că ei nu au drept a cere dela stat ajutor deosebit, ci colonistul e avisat numai la propriile sale puteri, întocmai ca ori-care alt econom”.

Alte greutăți sînt, că zidirile economice de pe domeniile mari cari le cumpără comisiunea, nu sînt accommodate trebuințelor coloniștilor și formează o pierdere reală; apoi s'au întîmplat și casuri, că unele pămînturi au trecut dela primii coloniști la alți proprietari etc.

Aceste și alte greutăți a întîmpinat colonizarea în Prusia, cu toate că comisiunea n'a colonizat oameni de tot sîraci. După-cum ne spune raportul, au fost unii coloniști, cari posedau avere de cîte 10 mii de mărci, ear' cei mai mulți de cîte 3—4 mii de mărci. —

De acest lucru greu s'au apucat și Maghiarii, imitînd și în aceasta pe Nemți în scopul de a-și spori și întări neamul pe aceasta cale măiestrită și forțată.

Dieta ungară a votat legea de colonizare în anul 1894 (articolul de lege V. în 1894). Conform §. 11. al acestei legi statul a pus la dispoziția ministrului de agricultură 3 milioane de fl. pentru scopuri de colonizare.

Din raportul ministrului, referitor la lucrările de colonizare, făcute în anii 1894 și 1895. reiese, că din suma votată s'a folosit în 1894 un milion și în 1895 o jumătate de milion de fl. În 1894 ministrul a făcut cumpărare de moșii, ear' în 1895 a făcut zidiri și s'a îngrijit de dezvoltarea coloniilor.

Cumpărarea de moșii s'a făcut în următoarele comitate: Cojocna, Bistrița-

Năsăud, Solnoc-Dobăca și Făgăraș în Ardeal, și în comitatul Caraș Severin în Bănăt, adevăți prin ținuturi unde Românii locuiesc în masse compacte. Anume s'au cumpărat:

În comitatul Cojocna 4264 jugere, cu 658.311 fl. În comitatul Bistrița-Năsăud 723 jug. cu 75.000 fl. În comitatul Solnoc-Dobăca 842 jug. cu 60.000 fl. În comitatul Făgăraș (?) în preț de 31.000 fl. În comitatul Caraș-Sejverin 1853 jugere cu 102.000 fl.

În total ministrul a cumpărat moșii în preț de 926.311 fl.

Despre starea colonisărilor raportul ministerial ne dă următoarele date mai de interes:

În Sărmaș (comit. Cojocnei, pe Câmpie) moșia cumpărată de stat s'a împărțit în 190 de părți, și adevăți 188 de părți constătoare din cîte 20 de jug. și 2 din cîte 50 jug. În 1894 au fost așezați aici 120 de coloniști. Coloniștii sînt datori a răsplăti prețul locului, — care este pentru fiecare colonist de cîte 3080 fl. — în restimp de 30 și $\frac{1}{2}$ de ani; răsplătirea se începe numai cu anul al treilea, până atunci plătesc interese de 3%. Anuitatea de replătire este de 5%, și se plătește în două rate anuale.

Numărul populațiunii colonizate la Sărmaș a fost la 1895 de 380 de suflete, firește Maghiari. Aceștia au menirea să maghiarizeze comuna Sărmaș, care după statistica oficială numără 759 de suflete, dintre cari 725 Români, 27 Unguri și 7 Jidani, ear' în cercul de care se ține Sărmașul (al Mocicului), se află 19.522 Români din numărul de 26.260 al întregii populațiuni!

În Nimiea ungurească (comit. Bistrița-Năsăud) în 1895, s'a făcut împărțirea moșiei pentru 25 de coloniști, (cam cîte 26 jugere la unul). Prețul de răs-cumpărare este de cîte 2800 fl.

E de observat, că coloniștii de aici vor avea poate menirea de a întări elementul maghiar din Nimiea, dacă nu se vor perde cu cei existenți deja în Nimiea în marea de Români ce-i împresoară. Datele statistice ne arată, că în Nimiea sînt: 1076 de locuitori, dintre cari 297 Români, 198 Nemți (Sași), 581 Maghiari și Jidani, ear' în cercul Năsăudului, la care aparține Nimiea sînt în total 23.053 loc. dintre cari Români sînt 20.482 Sași 1599 și Maghiari ceva peste 900 suflete.

În Vița (Jița, comitatul Solnoc-Dobăca) raportul ne arată, că afacerea de colonizare încă nu e regulată.

În Bucoveș (comit. Caraș-Severin) în 1895, nu s'a făcut decât măsurarea parțială a locurilor de colonizat. Comuna Bucoveș numără 768 de suflete, toți Români; cercul (al Făgetului) este asemenea românesc.

Aceste sînt datele principale, ce le aflăm în raportul ministerial despre înaintarea lucrărilor de colonizare. Ele ne arată că din partea statului puțină treabă s'a făcut.

Despre rezultatul real însă, despre starea coloniștilor și despre impregiurarea, că pot ei presta statului, cu ceea-ce sînt obligați, raportul tăce tăcerea peștelui, cu toate că aci ar fi locul să ne arete folosul practic și însemnătatea colonisărilor.

Dacă însă raportul nu vrea să știe nimic despre aceasta, aflăm în alt loc date, cari privesc chestiunea.

Mai înaintată este colonizarea la Sărmaș și Nimiea; aici ar trebui să fie cel mai bun rezultat. Dar' foaia „M. Ért.” tocmai despre aceste colonii ne-a adus săptămânile trecute știrea, că ele „n'au avut rezultatul dorit, poporul n'a putut plăti, din cauza recoltei slabe, ba a trebuit să-l ajute statul. Astfel ministrii de agricultură și de culte i-au iertat darea, menită pentru scopuri culturale” etc.

Adevăți guvernul adună niște flămânzi, le dă pămînt și pe urmă în loc ca să se întărească banii statului, tot el trebuie să-i ajute.

Nu este o comedie aceasta? Comedie scumpă însă, plătită cu bani grei de dragul maghiarizării.

Sibiu, 21 Ianuarie n.

Ca la noi! Pasul destul de corect și loial al Sărbilor din provinciile ocupate, Bosnia și Hertegovina, cari în luna trecută au umblat la Viena, ca să predea Monarhului un Memorand despre asupririle și nedreptățile ce trebuie să le îndure din partea autorităților publice din numitele provincii, nu a rămas fără urmări triste și condamnabile, pentru persoanele, care au făcut parte din deputațiunea trimisă la Monarch. Abia au sosit acasă, cum se știe, fără nici un rezultat îmbucurător, și prigonirile s'au început în contra lor pe linie cu mult mai întinsă. Se caută, și de regulă se găsesc, diferite cusururi și diferite titluri sub cari oamenii pot fi șicanați și pedepsiți. Astfel se scrie, că Glișa Jęftanović, conducătorul deputațiunii, a fost pedepsit zilele trecute cu horenda sumă de 400 fl. amendă în bani, pe motivul, că mai multe case cari fac proprietatea sa, nu s'au găsit în stare destul de igienică. Afară de aceasta, avînd statul să exproprieze un teritor cam de patrușprezece mii stangini pătrați, proprietatea sa, i-l-a plătit numai cu 1 fl. stanginul, până-cînd alții au primit cîte 3—4 fl. pentru un stangin pătrat. Petru Dęrleaci din Banialuca a pățit-o și mai rău, pentru-că imediat după sosirea sa dela Viena a fost arestat la porunca șefului de cerc și aruncat în temniță. Tot soarta aceasta l-a ajuns și pe Vladimír Radovici din Mostar și pe alți membri ai delegațiunii. În contra acestor volnicii ale guvernului din Bosnia și ale organelor sale politice s'a protestat în mod energic, prin telegrame trimise la adresa Monarhului, la Viena, dar' înzădar. Se dă cu socoteala, că telegramele ori că nu s'au expedit, ori nu au fost inmanuate M. Sale. Amarăciunea și indignarea e mare în provinciile numite, pentru aceste stări de lucruri barbare, provocate de guvernul bosniac. Deputatul din Dalmația, Stefanović, precum și deputații cehi, au intențiunea să interpeleze în proximele delegațiuni pe contele Goluchovski, ministrul de externe și pe Kállay, ministrul comun de finanțe și să ceară sanarea răului.

E revoltător de tot cînd vezi, că nu numai ușile acelea țese închid dinaintea nasului, cari totdeauna și pentru ori-care cetățean ar trebui să ste deschise, dar' te mai și prigonesc pentru-că ai avut îndrăzneala a te apropia de ele.

Cu adevărat, ca la noi — la nime!

Călătoria lui Goluchovski. Contele Goluchovski, călătorind acasă dela Berlin, s'a oprit la Drezda, unde va sta două zile. E oaspele ambasadorului austro-ungar din Drezda, Lützov, la care a descălecat. Regele Saxoniei va da un prînz în onoarea ministrului de externe austro-ungar, Frumosea semn de prietenie, dar' rele semn — de pace!

Alte milioane. Locuitorii din apropierea rîurilor Bega și Timiș din Bănăt, afară de dările ordinare au să mai plătească o dare specială, pentru „regularea apelor”. De zeci de ani se plătește darea aceasta, destul de grea, și apele se tot regulatează, dar' astfel' că în loc să încete esundările, din an în an ele devin tot mai periculoase. Regularea (n'ar mai fi!) o face o societate, compusă din totalitatea celor interesați, sub supravegherea guvernului. Așa se vede, că s'au gătă milioanele împrumutate înainte cu cîteva ani în scopul continuării lucrărilor de regulare, căci mai marii societăți au ținut în 17 l. c. o conferință la Budapesta, la care au luat parte reprezentanții ministrului de finanțe, comitele suprem din Ti-

mișoara, Dr. Molnár Viktor, în calitate de comisar regesc, Jankovich, directorul societății de regulare, mai mulți deputați die-tali și mari proprietari de prin părțile interesate. Discuția s'a învîrtit pe lângă următoarele trei chestiuni: statorirea lucrărilor nouă și a speșelor împreunate cu ele, pentru asigurarea interesărilor în contra esundărilor; statorirea modului de acoperire a speșelor acestora, precum și a datoriiilor din trecut; și necesitatea liquidării datoriiilor vechi.

S'a constatat, că lucrările cele nouă vor costa cam două milioane și cîteva sute de mii, ear' pentru acoperirea datoriiilor făcute în timpul mai recent se cer asemenea două milioane și cîteva sute de mii; prin urmare, ca să se ajungă și să mai rămână, s'a luat hotărîrea a se face un împrumut de douăzeci milioane. Socoteală și chiverniseală curat ungurească! Propunerea unora dintre cei interesați, ca restanțele vechi să se șteargă, nu a fost primită, pentru-că i-s'au opus din toate puterile organele guvernului și astfel aceia cari au nefericirea să-și aibă pămînturile în teritor expus esundărilor, pot să stee gata cu pungile, căci în scurtă vreme li-se vor cere nouă jertfe, din cari se vor îngrășa o seamă de oameni, ear' apele rămân tot neregulate, ba devin din an în an tot mai primejioase decum erau pe vremea cînd nu erau — regulate!

Adevărat se fie? Ziarul Dubrovnik din Raguză are o știre de senzație, pe care o confirmă și Narodny Listi. Se dă anume ca pozitivă știrea, că Sultanul ar ave intențiunea să abică de toate drepturile ce le are rezervate pe seama sa prin tractatul dela Berlin, asupra provinciilor ocupate de monarhia noastră și anume: cedînd Sărbiei dreptul asupra Bosniei, ear' Mntene-grului dreptul asupra Hertegovinei. Cel puțin așa e lătită vestea printre cei mai mari din ținuturile acestea. Se zice, că Cserni, șeful poliției din Bosnia, a început o severă cercetare, pentru a constata dacă are și populațiunea mai de rînd din provinciile numite cunoștință despre această știre ori ba? Toți muzulmanii îl asigură însă sus și tare, că dinșii nu cunosc alt domnitor decât pe Împăratul Austriei, de care nu se mai pot despărți.

De ce nu se întreabă și Sărbii cari au fost cu memorandumul la Viena?

Din parlamentul maghiar. În ședința de ieri a dietei ungare s'a terminat discuțiunea asupra bugetului, și acesta s'a primit de basă pentru discuțiunea specială. A vorbit baronul Bánffy respingînd cu indignare (!) învinovățiile ce i-se aduc că s'ar fi făcut abuzuri și coruperi la alegeri, și dovedește (!) că cele mai multe abuzuri le-a făcut — opoziția. (Bine că n'a zis că noi, Români!) Referentul Hegedűs recomandă bugetul de nou spre primire; regretă că partidul național nu a luat parte la discuție, și lovește apoi în partidul poporal. Ministrul Perczel protestează în contra presupunerii că s'ar fi apropiat de kossuthiști, — ear' Kossuth laudă vorbirea lui Hegedűs și — nu primește bugetul. Urmează votarea, și bugetul se primește cu majoritate zdrobitoare. Partidul poporal nu a votat.

Partid conservativ. Tot mai mult se vorbește despre formarea unui partid nou în parlamentul ungar, partidul conservativ, a cărui înghetare ar fi dorită chiar de cercurile cele mai înalte. Se vorbește că s'ar fi și început serioase pertractări în direcțiunea aceasta. Membrii noului partid s'ar recruta din toți deputații poporali și cei afară de partide, apoi din elementele conservative ale partidului liberal.

Naționalitatea

de
Max Nordau.
(Urmare.)

Înțeleg pe Indianul credincios, care se aruncă sub roatele carului lui Dja-gernat lăsându-se a fi zdrobit; el nu se gîndește a-și sacrifica individualitatea, ci aspiră, din contră, într-o viață viitoare, la o mai bogată dezvoltare a acesteia. Înțeleg de asemenea fakirul, care renunță de bunăvoie la întrebuințarea unui membru și vegetează ani întregi până la moarte, ca un jumătate-om, jumătate-plantă; el găsește un îndemn și o recompensă în ideile ce-și face despre consecințele faptelor sale pentru salvarea sufletului său, despre renunțarea sa plăcută lui Dumnezeu.

dar' nu înțeleg transfiguri, cari renunță la naționalitatea lor, cari consimt a accepta o limbă străină și a o bălăda toată viața lor, în mijlocul batrînilor de joc ale altora și al propriei lor confușiuni perpetue.

Acei cari fac un asemenea sacrificiu din lașitate, din slăbiciune ori din stupiditate, provoacă mai la urma urmelor mila.

dar' pe todeauna respingători sînt aceia, cari aruncă departe dela ei limba lor adevăată „eu însuși”, exteriorizîndu-se „eului” lor cugetător, și se strecoară într-o piele străină și a o bălăda toată viața lor, în mijlocul batrînilor de joc ale altora și al propriei lor confușiuni perpetue.

Nu există cîvînt pentru a califica exact o asemenea mîndrie de caracter.

Să adăugăm pentru onoarea umanității: acești nerușinați transfiguri nu formează pretutindenea decât o minoritate. Majoritatea ține cu hotărîre la limba sa și își apără naționalitatea ca viața. Rasa dominantă poate face legi, declarînd că limba sa e limba statului și considerînd cea a naționalității oprimăte ca un josnic jargon de vizitii și de valeți, exclus din școală și din biserică, din sala tribunalului și din aceea a adunărilor; dacă această limbă e dezvoltată; dacă într-o altă țară ea este limba dominantă, dacă ea are o literatură și servește în vre-o parte a lumii la cele mai înalte manifestări ale spiritului omenes în politică și în știință ea nu capitulează nici-odată înaintea acestei desordoni. Naționalitatea violentă devine atunci inamica de moarte a persecutării sale; ea mușcă cu furie pumnul ce caută să o încadruzeze, ea strigă după ajutor, pentru-că nu i-se dă voie să vorbească și încearcă cu o sforțare desperată, să arunce în aer un edificiu politic, care în loc de a-i da adăpost, este pentru ea o închisoare inumană.

Nu poți în nici un chip convinge pe un om cu judecata sănătoasă să se lase a fi ghilotinat; aceasta a stabilit-o deja un umorist francez; și nu poți determina prin legi nici o naționalitate, care s'a dezvoltat până la conștiința despre ea însăși, să renunțe la limba și la geniul ei propriu. Un stat care cuprinde mai multe naționalități este prin urmare condamnat la necruțătoare lupte intestine, față de care nu există decât soluțiuni radicale.

Una din aceste soluțiuni ar fi des-centralizarea cea mai întinsă, care a fost propusă de un oare-care număr de oameni politici. Dar' până la altă dispoziție, aceasta nu e decât imaginabilă în teorie, nu însă realizabilă în practică.

Să ne închipuim, într-adevăr, până unde ar trebui să meargă des-centralizarea pentru a da satisfacție tuturor naționalităților unui stat, ale căruia te-

*) Un hectar — 1.38 jug. cat. adevăți aproape 1 $\frac{1}{2}$ jug.

melii nu sânt așezate pe unitatea națională. Aceasta presupune că fiecare cetățean, ori-cărei naționalități ar aparține, se poată da liber avînt în toate direcțiunile și pe toate terenurile, să-și poată exercita toate drepturile de om și de cetățean, fără a fi obligat să se servească de altă limbă decât de limba sa maternă.

Prin urmare, nu numai administrațiunea, dela biurolul de poștă dela sat și până la minister, nu numai justiția, dela judecătoria de pace și până la Curtea de casație, ar trebui să funcționeze în toate limbile țerii; ci ar mai trebui să se întrebuințeze limba țerii în toate corpurile reprezentative ale comunei, provinciei și statului; ar mai trebui să se înființeze școli primare, secundare și superioare pentru fiecare rasă; ar mai trebui ca cineva să poată parveni, prin cultura-i literară în limba sa maternă, la toate onorurile și avantajile oficiale și academice, care constituiesc răsplată unei asemenea activități; scurt, nici un cetățean nu ar trebui să fie silit să învețe o limbă străină, pentru a obține ceea ce este accesibil fără această obligațiune ori-cărui altui locuitor al aceleiași țeri.

Dar' acestea sînt cerințe neexecutabile în practică. Aceasta ar însemna a disolva statul în atome care nu s'ar mai lega unul cu altul prin nici un fel de legătură sensibilă.

O asemenea complexă egalitate de drepturi a diferitelor rase în sinul aceluiași stat este poate cu puțință acolo, unde trăiesc alături una de alta două naționalități aproape egale în puteri, ca în Belgia; dar' nu într'un stat care cuprinde zece ori douăsprezece naționalități, ca, de pildă, în Austro-Ungaria *); nu acolo unde rasele sînt inegale în număr și în cultură, și, în loc de a forma masse compacte, se amestecă și se îmbracă, într'o ciudată împraștiare, unele și altele; acolo un sat cuprinde trei ori patru naționalități și limbi, ear' un arondisment și mai multe încă.

Un asemenea stat nu se poate lipsi de o limbă de stat; dar' atunci rasele a căreia limbă e limba oficială și preponderantă devine rasă dominantă; egalitatea de drepturi e distrusă; celelalte rase sînt jignite și reduse la o existență inferioară; se crează cetățeni-întregi și jumătate-cetățeni, locuitori cărora legea le desleagă limba și alții pe cari aceeași lege îi condamnă la mutism; povestea germană a celor șapte corbi, în care poveste o tinereță nu poate pronunța un singur cuvînt în timp de șapte ani, devine o instituție politică, și locuitorii lipsiți de drepturile lor omenești cele mai simple și totodată cele mai înalte se găsesc în condițiunile nesuferite pe care le-am descris în urmă.

(Va urma.)

Rosmarin.

Rusia și România.

Kölnische Zeitung trece de ziar bine informat și de mare greutate politică.

Kölnische Zeitung a scris zilele trecute, că zilele Turciei sînt numărate și că între Rusia și Austro-Ungaria există o înțelegere perfectă cu privire la dăruirea imperiului turcesc. Rusia va ocupa Constantinopolul, ear' Austro-Ungaria va primi Salonicul, cu o parte a Macedoniei.

Știrea aceasta a făcut mult sînge rău în Anglia, unde opiniunea publică e foarte indignată de posibilitatea unei astfel de eventualități, pentru-că Anglia încă trage cu coada ochiului spre Constantinopol.

Cei din Anglia știu însă foarte bine, că la o eventuală desmembrare a Turciei, rolul de frunte ar să-l joace România și de aceea ziarul *Standard* a însărcinat pe unul dintre redactorii săi, ca să intervieveze pe unul dintre foștii miniștri conservatori, (Tache Ionescu? R. „Trib.“), care de prezent se află în Anglia, că ce țînută va avea România în cazul când ar fi adevărat aceea-ce scrie *Kölnische Zeitung*?

Fostul ministru român a făcut următoarele declarațiuni, pe cari „Standard” le publică la loc de frunte:

„Dacă va fi adevărat, că Europa va permite Rusiei să ocupe Constantinopolul, atunci Românii ar fi nevoiți să întoarcă lui Carol spatele, și fără nici o considerare la relațiunile actuale ale României față de tripla alianță să se alăture fără hesitare Rusiei. Din momentul, în care Rusia a pus mîna pe Con-

stantinopol pentru România ar fi o curată sinucidere, dacă nu ar deveni rusofilă cu trup cu suflet.

„Simptomele desvoltării unor simțăminte rusefile se văd în România din zi în zi tot mai bine. În timpul mai recent atît în Iași, cît și în București apar anumite gazete, ale căror proprietari și redactori sînt persoane cu totul nefaminate și necunoscute, dar' pentru aceea toți o știu, că în dosul lor stau agenți rusești, cari 'și-au început activitatea în România”.

„Agenții rusești a lui Hitrovo, iconarii, umblă pe sate și agită poporul în contra Regelui și a moștenitorului de tron, acuzându-l cu aceea, că sînt catolici și voesc să întoarcă țara la catolicism!”

„Să vede mîna rusească și la mișcările cele mai noue în favorul votului universal. Dacă se va introduce votul universal, atunci dinastia poate să-și împacheteze gîmlantanele. Sînt convins, că întreaga mișcare e importată din Rusia, pentru-că diplomația secrete din Rusia știe cum se pot Români câștiga cu lucruri populare și bine sunătoare. Și nu ne putem mira de aceasta, pentru-că Rusia nu poate domni asupra Mării-Negre pînă nu ne prefăce pe noi și pe Bulgari, cari locuim pe țărmurile mării, în *Solavi necondiționați*”.

Firește, răspunderea pentru exactitatea acestor declarațiuni făcute de un fost ministru conservativ din România, rămîne asupra ziarului *Standard*; am reprodus și noi întregul interviu, așa cum 'l-a publicat *Standard*, și lăsam ca fiecare cetitor să-și facă singur comentarele.

O nouă încurcătură.

— Casul cu contele Majláth. —

(p.) Să-ți zicem încurcătură, deși am pute-o numi și altcum.

E și nouă, dar' și mare încurcătură aceasta făcută de ministrul de culte și instrucțiune publică Wlassics, firește, în detrimentul reputațiunii și altcum destul de sdruncinate a guvernului maghiar, și domnul Wlassics și colegii săi singuri vor vedea cum vor eși din ea. Treaba stă adevărat astfel, că e compromis de nou și pînă la nemurire, atît domnul Wlassics, cît și întregul guvern maghiar, pentru-că se dă cu socoteala, că nu singur Wlassics a făcut aceea-ce a făcut, ci în perfectă înțelegere cu ceilalți colegi ai săi. Acusa ce li-se face din anumite părți e grea, pentru-că sînt învinovați miniștrii noștri cu crima unei „înzeldaciuni” de cea mai ordinară specie.

Faptul e următorul: Episcopul catolic din Alba-Iulia, Lönhardt e bolnav, legat de pat, mai de lungă vreme, astfel, că diecesa sa e astăzi fără cap bisericesc. Avînd în vedere pe lângă boala lungă, încă și adâncile sale bătrînețe, episcopul Lönhardt s'a adresat cu o rugare către Papa, în care îl roagă să-și dea un ajutor, în persoana tînărului preot catolic din Komárom, contele Majláth György (fiul fostului judec curiae, contele Majláth György), denumindu-l pe acesta de episcop titular cu drept de succesiune.

Curtea din Roma a făcut întrebare la curtea din Viena, și la guvernul unguresc din Budapesta, de se învoiesc la aceasta, și Viena 'și-a dat învoirea necondiționat, ear' guvernul maghiar condiționat, dacă Roma va accepta de episcop al dieceei Rosznyó pe denumitul Ivánkovics. S'au început pertractări și s'a ajuns la o perfectă înțelegere. Ivánkovics 'și-a primit denumirea, ear' denumirea lui Majláth a rămas în suspens. Guvernul maghiar zicea: că va urma și aceasta imediat după terminarea discuțiunii asupra a dresiei din dieta maghiară.

Zilele acestea cu adevărat a sosit dela Viena și denumirea contelui Majláth György de episcop titular pentru diecesa catolică din Ardeal, și tînărul conte a fost chemat la Budapesta, ca să-și primească decretul din mîna ministrului de culte Wlassics.

Contele a sosit, s'a dus la ministrul Wlassics, însă nu ca să-și primească decretul, ci ca să-și declare acestuia, că nu primește denumirea de episcop titular și ajutor de episcop pentru diecesa catolică din Ardeal.

Înzădar au fost toate rugările ministrului, căci tînărul dar' energicul preot a rămas pe lângă respingerea denumirii sale, ear' decretul iscălit de Monarch, a rămas închis în pîlpitul mesei dlui ministru.

Motivele acestei senzaționale respingeri? Nu sînt multe; e numai unul, dar' destul de plausibil; și sdrobitor pentru ministrul Wlassics.

Denumirea contelui Majláth nu s'a făcut în condițiunile statorice la oaltă, în conțelegere cu Viena și Roma, adevărat: cu dreptul de succesiune, ci tînărul preot a fost numit simplu episcop titular, căci ministrul Wlassics zicea așa: „scăunul episcopesc din Ardeal îl va căpăta Majláth numai atunci dacă se va purta bine!” Ce înțelege guvernul sub „buna purtare” o știm foarte bine.

Cum se vede, guvernul maghiar a comis deci o cutezătoare tragere pe sfărțăfață de Roma, față de Majláth, și chiar și față de Coroană, și înzădar vine să se spele cu aceea, că propunerea guvernului maghiar a sunat pentru denumirea preotului Majláth numai de episcop titular, pentru-că această schimbare de front nu prinde și nu ajută.

Treaba stă adevărat astfel, că episcopii titulari nu se denumesc din partea Monarchului, decât numai atunci, când se denumesc cu drept de succesiune. Dacă era dar' vorba, că episcopului Lönhardt să-și dea ca ajutor simplu un episcop titular, nu era lipsă de o denumire din partea Regelui pentru-că titlul acesta singur Papa are dreptul să-l doneze. Uzul de pînă acum a fost acela, că Roma în asemenea cazuri se adresa cu rugare către Regele ca să-și dea consimțământul la ridicarea cutărui preot la rangul de episcop titular, și Regele își dădea învoirea fără a-l denumi cu decret regal în noua sa dignitate. Pe Majláth însă 'l-a denumit, firește la propunerea guvernului unguresc, exercitînd astfel un drept care nu compete Coroanei, și pe care Coroana numai sedusă de guvernul maghiar a putut să-și reclame.

De altă parte se afirmă ca lucru pozitiv, că în pertractările ce s'au ținut între curtea din Viena și cea din Roma totdeauna a fost vorba de numirea contelui Majláth „cu drept de succesiune”, și Regele numai în credința că de fapt așa se face denumirea, a subscris decretul.

Asta e dar' încurcătură în care se află ministrul Wlassics, și pe care „Vaterland” din Viena o apreciază în următorul sdrobitor articol, apărut în numărul din 16 Ianuarie.

Zilele trecute am anunțat că Majláth György, fiul contelui Majláth György, fost cancelar de curte, care 'și-a câștigat merite neperitoare cu legarea dualismului în anul 1867, a fost numit ajutor, „cum jure succesionis” pe lângă episcopul din Ardeal, și că „processus informationis” s'a și ținut la nuntiaura din Viena. Știrea aceasta venise din isvor maghiar, și noi, în vîlmășala ocupațiunilor redacționale, am crezut-o cu atît mai virtos, că știam, că denumirea lui Majláth György, cu drept de succesiune, e fapt împlinit între M. Sa și ministrul maghiar de instrucțiune publică, adevărat între cabinet și consistor, și că numai din acel motiv nu s'a publicat pînă acum, pentru-că, — cum se zice — s'a așteptat terminarea discuțiunii asupra adresei în dieta ungurescă.

Din cauza aceasta s'a întîmplat la timpul se numai denumirea lui Ivánkovics, de episcop pentru Rosznyó, a cărui denumire însă a stat în strînsă legătură cu numirea lui Majláth.

Spre mirarea noastră, am auzit însă mai tîrziu, că „processus informationis” nu s'a ținut, ear' din Budapesta au sosit știrile „liberale” și eșite de a dreptul din ministerul reg. ung. de culte, că contele Majláth nu a fost numit „cum jure succesionis”!

Interesându-ne de cauză, am aflat din Budapesta, că contele Majláth cu adevărat a fost numit de „coadjutor”, dar' „sine jure succesionis”, și că contele nu primește aceasta denumire, una pentru-că nu aparține dieceei din Ardeal, alta pentru-că dreptul de succesiune 'l-a fost asigurat, și numai sub această condițiune s'a aflat dinsul aplecat a primi greaua misiune în Ardeal.

Omul abia o poate crede aceasta, dar' durere, e adevărat!

Zace o înzeldaciune cu precugetare la mijloc, cu care ministrul de culte Wlassics nu numai pe cel mai de aproape interesat, ci și pe reprezentantul consistorului (nuntialul) a voit să-l tragă pe sfărță.

Între coroană, reprezentantul consistorului și ministrul reg. ung. de culte Wlassics, ca reprezentant al întregului guvern a fost vorba despre un „coadjutor cum jure succesionis”. Numai despre un astfel de ajutor de episcop a vorbit M. Sa, numai pentru o astfel de denumire s'a ținut necesitatea intervenirei nuntialului, și numai în schimbul unei astfel de denumiri, asigurată doar' și în scris, s'a văzut consistorul aplecat, la întrevierea afabilă a reprezentantului se, a-și da învoirea la denumirea episcopului din Rosznyó,

denumire dorită de guvern, ca se scape de referentul din ministerul de culte, care îi devenise verosimil neplăcut.

Și acum ministrul reg. ung. de culte, cu o cutezăntă ne mai pomenită reduce la nimica intențiunea coroanei, și înțelegearea avută cu consistorul, atît din punct de vedere al dreptului de stat, cît și — canonic.

Și toate acestea s'au întîmplat, cum ni-se comunică din Budapesta, cu punerea unei curse infame. Ministrul reg. ung. de culte a anunțat adevărat nuntiaura pe cale telegrafică, că propunerea de denumire s'a făcut deja M. Sale.

Cu adevărat un lucru ne mai auzit, ca la o astfel de denumire, să se comită înzeldaciune față de consistor. O procedură mai obraznică nu s'a întîmplat în ocărmuirea maghiară dela 1867 încoace. Ce cutezăntă față de acest factor, când luăm în considerare, că guvernul maghiar nu are nici un cuvînt de vorbit la dreptul de denumire! Ce abus ordinar cu încrederea pe care consistorul silit să o pună într'un ministru regesc unguresc! Ce joc impertinent cu reprezentantul consistorului!

Că acest din urmă ce va face, firește, noi nu o știm; dar' că după o astfel de purtare infamă, pertractările cu guvernul maghiar vor înceta, e un lucru care de sine se înțelege!

Dinadins zicem: cu guvernul maghiar, pentru-că nu ne putem închipui, ca ministrul Wlassics să fie singur părtaș la această necuviință impertinentă. Sîntem informați și despre aceea, că lucră și Calvinii din Ardeal în direcțiunea, ca Ardealul să capete un episcop catolic conștiențios, și înzestrat și cu puteri fizice.

La cutezătoarea călcare de vorbă a ministrului de culte, se poate că sînt dar' părtași și capii bisericii calvine. Și doar' stă în legătură cu constelațiunile din Ardeal și „oncediul” ministrului Josika? Ori cum ar sta lucrul, aceea e afară de orice îndoială, că Ungaria, și guvernul regesc de nou s'a compromis în fața lumii în modul cel mai grav și s'a dovedit de nou, că ce elemente periculoase oarmesc de prezent cea sdracă țară!

„Vaterland” vorbește destul de clar; și când știm, că „Vaterland” stă în legături foarte amicale cu cercurile mai înalte bisericești, trebuie să presupunem că vorbește și destul de exact, și că lucrul cu adevărat așa s'a întîmplat cum ni-l prezentează. Înzeldaciunea e dar' evidentă, și poziția ministrului Wlassics, precum și a întregului cabinet maghiar nu ar fi de învidiat, dacă azi nu ar fi pocita — „cuotă” la mijloc, care își așteaptă mîntuirea și rezolvarea numai dela Bănyfi.

Astfel se poate dar', că se va lăsa treaba moartă din partea Vienei; nu credem însă să rămână ea moartă și din partea Romei, care și altcum are nenumerate motive de a fi indignată de purtarea guvernului maghiar.

Afacerea va avea — așa credem — nesmintit urmări, cari nu vor fi prea plăcute pentru dl Wlassics și colegii d-sale, căci vorba bătrînilor:

„Urciorul atîta merge la apă pînă-ce se sparge!” Se va sparge odată și înfumurarea și grandomania guvernelor maghiare.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 5.) apreciază cazul dela Deva, unde convocătorii intrunirii alegătorilor români de acolo, ținută în 20 Octombrie 1896, nu au fost pedepsiți, ci căpitanul orașului sîndist cercetarea în contra lor a declarat că nu e cas de urmărire polițială, cu toate că și acolo au fost aleși delegați pentru conferența națională.

„Ce se zice acum față cu aceste procederi diametral opuse ale autorităților? se întreabă „G. T.” Ce se zice despre această tîrbăceală și piramidă confușiune?”

Vom zice, că contrarii noștri numai știu ce fac, numai știu unde merg, ce drum se mai iea și unde să se oprească.

„Și aceasta este un semn vădit, că ei au ajuns la începutul sfîrșitului uneltirilor lor nelegiuite.”

Dreptatea (nr. 4) vorbește despre serbarea Anului-Nou în România, și reproduce discursurile rostite cu această ocaziune, — pentru-că 'l-se pare foarte semnificativ și important actul cu felicitările de Anul-Nou de est-an.

Foia Poporului (nr. 2) are un prim-articol „Poporul”. Autorul constată că comora neamului în decursul veacurilor a păstrat-o poporul, plugarul legat de vatra și de glia lui. Poporul este și azi paznicul naționalității noastre. În trecut oameni luminați, mari genii, se cam înstrăinau, cu voia ori

fără voia de neam, contribuind mai mult la mărirea altora, decât a acelor din poporul lor. Astăzi împrejurările s'au schimbat. Azi oamenii noștri luminați rămîn în popor și luptă pentru drepturile lui, și de aceea nu mai poate fi primjdie, că o să ne tăcăm pe calea ce trebuie se urmărim neclintiti.

Presă străină.

Magyarország publică sub titlul „Domnie străină” un articol de Bartha Miklós. „Eată, guvernul 'și-a adunat cu forța o majoritate” — astfel începe autorul. — Forța a fost de lipsă, pentru-că altfel nu s'ar fi putut ajunge la o majoritate. Majoritatea însă e de lipsă, pentru-că altfel țara nu s'ar pute estrada Austriei...

„Dar' dacă Valachi, ori Slovaci ar conspira, cu scop să predea țara unei domnii străine: procuratura 'i-ar trage în proces de înaltă trădare și noi am aștepta cu nedumerire osîndirea trădătorilor.

„Forța e tot așa de ilegală, ca și conjuratiunea. A pleca țara unor interese străine e întodeauna o trădare. Ce deosebire ar fi într'aceea, dacă majoritatea acaparată cu forța ar începe a lucra în favorul statului austriac, și aceea dacă agitatorii naționalitățiilor 'și-ar căuta mîntuirea în brațele diplomației muscălești? Ce deosebire ar fi? — Nimic!”

Ce ar zice majoritatea din parlament, dacă minoritatea ar intra în alegeri cu bani rusești și sub scutul ostirei rusești?

Asemănarea e perfectă, zice Bartha Miklós.

† Dr. Gregoriu Silași.

Sibiu, 21 Ianuarie n.

O figură, oare-cînd marcantă, a vieții noastre publice, s'a coborît în mormînt. Dr. Gregoriu Silași, care în urma unui morb greu de mai mulți ani a vegetat numai, s'a stîns acum cu totul, scăpat de suferințe, și eliberându-și nobilul suflet din cătușile trupesti.

Știrea tristă ne-a venit numai astăzi, deodată cu știrea înmormîntării sale; dar' deși răposatul de mult era ca și mort, totuși ne-a atîns dureros, și credem că ea va atinge asemenea pe toți Români.

Silași este un nume mîndru înscris în analele poporului românesc; de el se leagă amintiri frumoase din trecut, și multe opere literare, culturale, economice și de binefacere vor păstra amintirea acestui nume.

Preot greco-catolic Silași a fost într'un timp îndelungat podoabă distinsă a bisericii sale, ca și a poporului întreg. Devotat în tinerețe carierei spirituale, el s'a dedicat cu tot sufletul bisericii și culturii românești, pentru care a inițiat chiar opere frumoase. În viața politică n'a jucat vre-un rol deosebit de conducător militant, dar' cu atît mai mare și frumos 'l-a fost rolul de fruntaș al luptei culturale, mai ales în mijlocul tinerimii noastre universitare din Viena și Cluj.

Dela seminarul „Steii Barbara” din Viena, oare-cînd focal de cultură românească, îl vedem tot încunșurat de tineri, clerici și laici. Numele lui se amintește la înființarea societății teologilor din Viena, „Salba literară”, a „României-June” și a dispărutei „Iulia” din Cluj.

Român verde și devotat poporului se, preot bun și zelos pentru biserica sa, Gregoriu Silași va rămîne într'o bună amintire tuturor, cari 'l-au cunoscut, și binecuvîntată va fi memoria lui.

Necrolog.

Dr. Gregoriu Silași, care de mult timp suferia a repausat în 17 l. c. în Năsăud, unde trăia retras la fîca sa.

Familia răposatului a edat următorul anunț funebrel:

Gregoriu Silași, doctor de sfînta teologie, doctor onorat de filosofie, fost vicerector la seminarul „S-ta Barbara” din Viena, profesor p. o. pentru limba și literatura română la universitatea „Francisc Iosif” în Cluj, membru onorat al Academiei-Române din București, membru pe viață al „Asociațiunii Transilvane pentru literatura și cultura poporului român”, protopop onorat și asesor consistorial în archidiecea gr-cat de Alba-Iulia și Făgăraș, director executiv al institutului de credit și economii „Economul” din Cluj, președinte și membru al mai multor societăți și reuniuni culturale și de binefacere, a repausat după un morb îndelungat în Năsăud la 17 Ianuarie 1896 st. n., în

*) Am zis dela început, că, aprobînd cele mai multe idei ale autorului, expuse în acest studiu, ne facem rezervele noastre în privința unor, pe care le credem greșite. (Red. „Tribunei”).

etate 61 ani. Născut, la 17 Ianuarie 1897
Fie-i țărina ușoară și memoria eternă!

În numele consăngerilor:
Ana Filipan născ. Silași, ca soră.

Date biografice.

Biurul „Enciclopediei Române” a avut
bunăvoința a ne pune la dispoziție următoarele date din viața răposatului:

Născut în Belean la 27 Ianuarie 1836, *Gregoriu Silași* este fiul fostului protopop din Belean, *Vasile Silași*, mort la 1854. Școalele le-a început în comuna natală, apoi le-a continuat la franciscani în Dej, în școala grăinișă din Năsăud și la piarști în Cluj, unde a absolvit gimnaziul cu „*praeclare maturus*” la 1855.

Metropolitul Șuluf îl trimise în seminarul central gr.-cat. din Viena, la „S. Barbara” unde în anul IV. făcând un rigoros.

La 1859 fu numit prefect în acel seminar, iar la 1862 fu promovat de Doctor în teologie, și numit vicerector al seminarului în locul lui Sembratovic, denumit atunci episcop.

În Octombrie 1872 este denumit profesor p. o. de limba și literatura română la universitatea din Cluj.

În 1881 e declarat Doctor în filosofie *honoris causa*; în 1883/4 e ales decan al facultății, în 1877 membru onor al Academiei române.

Dintre scrierile lui Silași amintim:
Apologie, discursuri filologice istorice maghiare privitoare la Români, Cluj 1879.

Renașterea limbii românești Cluj, 1879, 1881.

A scris multe studii istorice filologice prin „*Transilvania*”, „*Familia*”, „*Amical Familiei*” și alte foi și ziare.

A scris chiar și ungurește întru apărarea limbii române. Ba a fost și ziarist, redactând mai mulți ani un bun organ săptămânal maghiar cu numele „*Sionul românesc*” (1865—72).

Înmormântarea.

— Raport special. —

Năsăud, 19 Ian. n.

Pe când scriu aceste știri *Tribuna* va fi primit anunțul funebrel, că *Gregoriu Silași*, doctor de sf. teologie, doctor onor al filosofiei, fost vicerector la seminarul „Sf. Barbara” din Viena, profesor public ordinar pentru limba și literatura română la universitatea „Franciscanilor”, în Cluj etc. etc. a răposat după un morb îndelungat în Năsăud la 17 Ianuarie 1897 stilul nou în etate de 61 ani.

În seara acestei zile „și-a dat blândul” suflet în mâinile creatorului. A doua zi flămarile negre arborate pe biserica greco-catolică și pe edificiul gimnaziului superior din Năsăud, precum și sunetul jalinic al clopotelor adevăreau faima lătită, că Dr. Gregoriu Silași, un stil puternic al bisericii și al școalei, a încetat de a mai suferi.

Astăzi, la 19 Ianuarie la 1 oră p. m. s'a început ceremonia funebrelă la locuința, în care „și-a petrecut ultimele zile sub grija mult întristate sale surori văduve Ana Filipan, născ. Silași. Au celebrat Dr. Ioan Pop, vicar foraneu episcopesc al Rodnei și paroh al Năsăudului, Ioan Născuț, capelanul Năsăudului, Iacob Pop, catechetul greco-cat. al gimnaziului, Anton Precub, paroh din Rebrîșora și Vasile Dumbrava, paroh din Salva.

După îndatinata sfîntire în casă, cortejul funebrel în sunetul doios al clopotelor se puse în mișcare prin piață către biserica greco-catolică. În frunte mergeau studenții gimnaziali cu steagul gimnaziului înfrăcat în vîl negru, sub conducerea profesorului de desen și gimnastică Teodor Șimon; după aceea urma corul studenților gimnaziali sub conducerea profesorului de muzică Emil Stefanuț, apoi preoții, după cari 6 băbați defecanu pe umeri sicriul decorat cu cununii și cu potirul de cuminăcătura.

Sicriul, care cuprinde în sine rămășițele pămîntului ale defunctului, îl petrecea Ana Filipan născ. Silași soră, nepotul Dr. Emil Filipan și familia, judele Nemeș, apoi reprezentanții institutului de credit și economii „Economul” din Cluj, Emerich Pop, avocat și Vasile Podoaba, preot, și în fine profesorii gimnaziali, învîțătorii dela școalele fundanționale elem. dirigătorii dela administrațiunile fondurilor școlare, dela primăria comunală, judecătoria reg. cercuală, curatorul silvanal ung. reg. și alți onorațorii din Năsăud, dame și o mulțime de popor năsăudean.

Sicriul s'a așezat în mijlocul bisericii, care era îndesuită de public.

După finirea prohodului, vicarul Dr. Ioan Pop a ținut o cuvîntare, arătînd pe scurt biografia defunctului; a vorbit apoi catechetul Iacob Pop, luînd îndatinatele „iertăciuni de adio” și cortejul la 4 ore plecă din biserică în ordinea de sus cătră cimitirul numit „Pe Comoră”, o colină înaltă ce se ridică în partea nordică a Năsăudului.

Înainte de a scobi cociugul în negrul mormînt, părintele Vasile Podoaba țin

o cuvîntare frumoasă de adio în numele institutului de credit și economii „Economul” din Cluj, a reuniunii sodalilor și a mai multor societăți și reuniuni culturale și de binefacere, a căror președinte și membru a fost defunctul și în fine în numele tinerimii dela universitatea din Cluj și dela celelalte institute din patrie, accentuînd multe binefaceri făcute de defunctul pentru tinerime. A enumerat suferințele cari le-a îndurat ca profesor de universitate, huijuelile cele multe, spargerea ferestrelor, apoi pensionarea sa numai cu jumătate din suma ce „i-s'ar fi competat.

Pe când sfîrșește părintele Podoaba, năsoarea care a început a căde în fulgi din ce în ce mai deși tot continuă, soarele apune, cociugul martirului român se scoboară în negrul mormînt, corul studenților mai cîntă un ultim „în veci pomenirea lui” și acum un mormînt proaspăt cu o simplă cruciuliță cuprînd rămășițele pămîntului ale aceluia Român, care a lucrat pentru întreaga românie, atât de mult și atât de bine.

Socrates.

CRONICĂ

Sibiu, 21 Ian. n. 1897.

Atragem atențiunea abonentilor nostri, că cu nrul 12 se sistează expedarea „Tribunei” la adresa aceluia, cari nu-și vor fi reînvi abonamentul.

„**Călințarul Poporului**” — s'a epuizat. *Avizăm că la „Librăria noastră” („Tipografia”, societate pe acțiuni) s'au trecut toate exemplarele din „Călințarul Poporului”. O a doua ediție nu se face.*

Savant rus în Ardeal. Academia rusească de științe a trimis pe Syrkon, profesor extraordinar la universitatea din Petersburg în Slavonia, Bănat, Ardeal și România, să studieze hrisoavele slave din aceste țări. Profesorul Kondakov, a fost trimis la Athos, în scop de a face studii între locuitorii creștini din Orient.

Comedia procesului Stambulov. Din Sofia se depeșează, că tribunalul a învîntat cererea osândirii ucigașului Tufekiev și l'a pus pe picior liber, pe lângă o cautiune de 25,000 franci. E de notat, că contra lui Tufekiev, poliția bulgară pornise cea mai mare goană și numai atunci l'a putut prinde, când a promis un premiu mare pe capul său. Că Tufekiev va fi destul de cuminte, să nu se supună pedepsei, ci să emigreze în Rusia, — se poate privi ca sigur. — Va-se-zice încă o dovadă, că întreg procesul lui Stambulov a fost o curată comedie!

Necrolog. Cu inima frîntă de durere se aduce la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoscuților, că iubita fiică, soție, mamă și cumnată *Joia Hențescu născ. Kelemen* după lungi și grele suferințe, fiind împătășită cu sîntele Taine, astăzi la 8 ore dimineața „și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului, în al 30-lea an al vieții sale. Rămășițele pămîntului se vor petrece la vecinica odihnă, din strada Oeni (Burgergasse) nr. 3, Vineri în 10/22 Ianuarie a. c. după amiază la 2 ore în cimitirul gr.-ort. din suburbiul Iosefin. Sibiu, 8/20 Ianuarie 1897. Ioan Hențescu, profesor în pensie ca soț. Francisc și Maria Kelemen, ca părinți. Steluța, ca fiică.

— Suberișii cu inima frîntă de durere aduc la cunoștința tuturor moartea prea iubitului soț, tată, soră și consănger *Beniamin Pop*, paroh și protopop gr.-cat. al Mureș-Uioarei; întemplat astăzi în 17 Ianuar 1897 la orele 9 seara după un morb greu și îndelungat în anul al 51 al etății, al 27 al fericitei căsătorii și preoții. M.-Uioara la 17 Ianuar 1897. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvîntată! Ana Pop ca soție. Hortensia m. Curta, Flavin, Virgil, Ovidiu, Silvia și Septimiu, ca fii și fiice. Chirilă Cădă giner. Teofil Pop și Augustin Pop, ca cunnați.

— Subscriși cu inima frîntă de durere anunță că iubitul soț, tată, frate și consănger *Teodor Farcaș* preot gr.-cat. în Petriș, după un morb scurt însă plin de suferință provîzuit cu ss. sacramente „și-a dat nobilul și scumpul suflet în mâinile Creatorului în 18 Ianuarie 1897 st. n. la 4 ore postmeridiane în al 44-lea an al vieții și al 18-lea an al fericitei sale căsătorii. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvîntată! Daniel Farcaș, Gedeon Farcaș și Petru Farcaș ca frați. Victoria Farcaș ca soție. Ioan Farcaș și Victor Farcaș ca fii și alte neamuri numeroase, cunnați și cumnate.

Administrație de model! Impotriva căpitanului de poliție din Eger s'a pornit deunăzile cercetare pentru o defraudare mai mare. În cursul cercetării s'a aflat, că din 1892 încoace primarul orașului n'a mai inspectat cassa, în urmare și împotriva lui s'a pornit cercetare. — Frumoașă administrație, n'ai ce zice!

Conspectul limbii germane. Dl. Dr. Florian Stan profesor gimnazial la B. iuș a scos o carte didactică cu următorul titlu:

„Conspectul limbii germane, gramatică și sintaxă, pentru școale medii și us privat”. Tipărită în O-Mare la Ios. Láng, cartea

aceasta sre 83 pag. și costă o coroană; se poate procura, cum anunță autorul la librăria L. Süssmann în Beiuș.

Aristocrați pungași. La 15 Ian. tribunalul din Londra a osândit pe contele și conțesa Ugotini, pe marchizul Paciani și pe fiul acestuia la câte un an temniță grea pentru mai multe pungași săvîrșite prin bazare.

Procesul de divorț Chimay. Alaltăieri s'a început la tribunalul din *Charleroi* pertractarea procesului de divorț întentat de prințul Chimay aventurasei sale soții. Des de dimineața deja sala era tîrîită de public. Curioși de prin Paris, Londra și America veniseră să asiste la proces, care promise multe desvăliri de scandal. La începutul pertractării procurorul de stat a cerut excluderea publicității. Admițîndu-se cererea, întreg publicul de curioși a fost exchis, între alții o mulțime de ziaristi francezi și nemți.

Advocații *Beernaert* (fostul prim-ministru belgian) și *Delacroix* au făcut desvăliri senzaționale despre imorală purtare a prințesei și despre relațiile ei amoroase. Prințul ceru dela tribunal, ca în vederea scandalului european provocat de prințesă, să decidă imediat enunțare a divorțului și osândirea prințesei la 75.000 franci anual pentru întreținerea copiilor. Prințul s'a declarat gata a produce prin martori 22 de cazuri agravante pentru prințesă, ear dacă se cere poate produce și de 4 ori atîta. *Allan*, avocatul apărător, înșiră mai multe împrejurări ușurătoare și atacă violent pe prinț, acuzându-l că numai de dragul banilor a luat pe *Clara Ward*. Tribunalul a respins imediat enunțare a divorțului.

Succi n'a înnebunit. Nu de mult toate zările luaseră știrea, că Succi a înnebunit. Acum într-o scrisoare din Florența desminte această știre, anticipînd totodată că în curînd va publica o carte, care va interesa întreaga lume cultă. Despre ce va scrie, n'a anticipat însă Succi.

Insula lui Robinson. Știrea, că faimoasa insulă Robinson s'ar fi cufundat, nu-i adevărată. S'a aflat, că romantica insulă s'a cufundat, cum s'ar zice, numai „în idee”, și nu în mare, ci în aburii unor bune beuturi spirtoase. Lucrul s'a petrecut astfel:

În bună depărtare dela țărîmura maritimă dela Chili, în largul mării, se află insula *Juan Fernandez*, despre care legenda spune, că acolo „și-ar fi trăit Robinson aventurosul trau. Știrea cufundării insulei e curată poveste. Căpitanul *Slocum*, înturnat numai de-unăzile la San Francisco dintr-o călătorie împiegiurii lumii; a spus, că în cursul călătoriei sale a aflat insula la locul ei, cele 45 de familii de pe ea nici vorbă să se fi pus. Știrea cufundării s'a născut așa, că un vapor trimis din Valpoariso cu alimente la insulă, care e cam steapă, nu „și-a ajuns” înțta și întors de unde plecase, căpitanul vaporului, om invențios, a lăjit vestea, că insula s'ar fi cufundat. În drumul seu anume, căpitanul a beut prea strajnic din sticlele cu *Whisky* trimise pe seama insulanilor, și în urmare s'a căfănit atît de tare, încît n'a mai putut conduce vaporul spre înțta. Din nenocire ceilalți matrozi nu se pricepeau la conducere și astfel după o zădărnă rădăcire de câteva zile, ei au trebuit să se furtăreze la Valpoariso, în neștrămutată credință, că vulcanica insulă a dispărut. Așa s'a născut cufundarea „în idee” a legendarei insulei.

„Familia”, foaie beletristică literară dela Oradea-Mare, al cărei proprietar și redactor e dl. Iosif Vulcan, a înțrat cu 1 Ian. c. în al 33-lea an al existenței sale. Primul număr din acest an conține: Noul episcop al Lugosului (portret și biografia), Dintre lume (poesie) de G. Coșbuș; Munca, novelă originală de Maria Baiulescu; Despre magnetismul vital (Fragment din opul: „Puterea credinței”, înă în manuscris), de Is. Ieșian; Traduceri din H. Haine, (poesie) de Șex. Tii; Reseda, de I. P. Reteagun; Mura (baladă) de Ios. Stancu; Alma de Dunca-Schian, de Fidelio. Literatură și arte; Ce e aou? Călințarul septimănei etc. În text se mai află alte trei ilustrații. „Familia” apare în fiecare Duminică pe câte 1/2 coală, abonamentul s'a redus la 8 fl. anual, pentru România 20 franci.

Știri mîrune. Pîntul de Turin va lua de soție pe prințesa de Asturia, sora de 16 ani a reginei spaniole. — În Venova (Italia-inf.) se va desvîl în Sept. viitor statua lui Horațiu, fiul acestui oraș. — În Trieste s'a descoperit un deposit de petrol, pentru care firma proprietară are să plătească 18000 fl. dare de consum și 72000 fl. amenda. — În urma vremii domoale, în Pés a înfîorî o ramură de vie. — Despre faimosul *Fakats Zoltán* s'a constatat, că numai simulează nebunia. — Pe insula Risni (Persia) a fost ieri mare cutremur; mulți morți. — Br. Dhanis a fost împănă cu 24 conșoți, de Mah-diști, ucis în călătoria sa la Nilul-superior. — Vasilovski, președintel direcției C. F. rus-știi a murit, în urma atentatului funcționarului Sacharov. — Paul Reinzjock, preotul comunei Aschach a murit Duminică de apoplexie pe când predica în biserică.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Cestionele mari politice de obicei nu se prezintă oamenilor în deplină claritate ci nu mai în împrejurări decizătoare ale momentului.

— Banke.

Bibliografie.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„Memorial” Arhiep. și Metropolitului Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea	fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bérhad, de Măndrescu	— 28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. „Poveștile Bănatului”, de Căntana	4.—
„Literatura popor. română”, de Gaster	— 30
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu	2.50
„Cersitorul”, dramă în 2 acte de Livescu	— 50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr.	4.—
„Higiiena română”, de Dr. Leo Murășianu	1.—
„Izvoade”, de Demetrescu	4.—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul	— 60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue	1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu	— 50
„Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălescu	2.—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovacesti Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr.	3.—
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu	— 70
„Merinde dela școală”, de Popa	— 60
„Despre influența împăregiurării”, de Panaite Zogin	— 50
„Memorii din timpul răboiului”, de Georgescu	— 88
„Pui de lei”, poesii eroice, de Nenițescu	1.—
„edție de gală	2.—
„Foesii”, de Macedonski	2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi	1.50

La comanda de afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

A apărut fasc. II. din

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile lui din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

de

Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secrătarul „Asociațiunii”.

1 fascicul 1 fl.; pentru România lei 2.50.

Acest dicționar enciclopedic se lucrează de aproape 200 de autori distinși și apare în editura librăriei W. Krafft în Sibiu, în extensiune de cel puțin 2 tomuri de câte 60 coale de tipar, cu numeroase ilustrații și harte.

Publicarea se face în fascicule de câte 6 coale, 10 fascicule formează 1 tom. Fasciculele apar în intervale de 6 săptămîni.

Abonamente se pot face: la editorul W. Krafft în Sibiu, și la toate librăriile.

Abonamentele obligă la procurarea opului întreg și se pot face pe lângă achitarea anticipativă a prețului cel puțin pentru câte 1 fascicul, ori pentru câte 1 tom. Abonații primesc fasciculele franco.

Ca expedarea să nu suferă nici o întăzire, prețul fasciculului următor este a se achita cel mult în 30 de zile după primirea celui premergător.

Pentru înlesnirea solvirii abonamentului se pun la dispoziția on. abonenți din Ungaria bilete de plată de aie casei de păstrare postale.

Pentru a evita eventuale erori se cere, ca cu ocaziunea trimiterii prețului de abonament să se noteze pe cupon nrul aflior pe învîlșul, în care se trimit fasciculele „Enciclopediei Române”.

Domnii abonenți sînt rogați — în interesul lor propriu — a enunța la timp eventualele schimbări de locuințe (adrese).

După terminarea publicării opul se va vinde în librării cu un preț ridicat.

Deposit general pentru România la librăria Carol Müller în București, (Calea Victoriei 53).

Călințarul zilei.

22 Ian. u. 1897

Iulian: Viceția.
Gregorian: Păr. Gregoriu Nisic.
Soarele: răsare 7.36, apune 4.24 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 21 Ian. arie n. 8 ore dimineața.

Presiune atmosf. în mm. (Mediul lunar 757.5)	Diferența din presia	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
725.0	+ 3.2	+ 9.0	- 5.2 — 13.0	80

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Ian. n. 1897.

Sămînța	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu				
Bănățesc nou	77	8.05	8.15	78 8.15 8.20
Grâu dela Tisa	77	8.20	8.25	78 8.25 8.30
Grâu „Pesta”	77	8.15	8.20	78 8.20 8.25
Grâu de Alba-Reg.	77	8.25	8.30	78 8.20 8.25
„Bacia”	77	8.25	8.30	78 8.20 8.25
Grâu ung. de Nord.	77	—	—	78 — —
Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Unitatea pe Hect.	Unitatea pe Hect.	
		dela	pînă	
Săcară		70—72	8.05	6.70
Orz	de mureș	80—82	4.—	4.85
„	de vînaș	82—84	5.10	5.90
Ovăs	—	89—91	5.70	6.50
Cucuruz (porumb)	bănăț.	—	8.45	3.60
„	de mureș	—	3.30	3.42
Meiu	—	—	11.75	12.05
„	—	—	5.30	0.65
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	8.25	8.2	
Cucuruz	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	8.89	8.90	
Ovăs	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	5.98	5.95	
Produse diverse	Solul	Unitatea pe Hect.	Unitatea pe Hect.	
		dela	pînă	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	45.—	40.—	
„	roșie	35.—	50.—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns, de porc	dela Pesta	54.—	54.50	
„	dela țară	—	—	
Slănină	sfîntată	—	—	
„	afumată	55.—	56.—	
Său	—	—	—	
Prunc	—	—	—	
Licitar	slăvon, nou	19.—	19.50	
„	bănățesc	17.—	17.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbînă stricată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
S p i r t				
		Bani	Martă	
Brut, pentru rafinare		14.75	15.—	
Rafinat, pentru comerțianți mari		52.50	51.—	
„		50.50	51.—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 20 Ian. n. 1897.

Hărto-moneșă română	Cump.	9.45	vînd. 9.50
Lire turcești	—	10.80	—
Imperiali	—	9.50	10.65
Ruble rusești 100 a	—	126.65	127.—
Galbeni	—	5.40	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.60	9.56
„ (rusești)	—	9.45	9.53

Bursa de Budapesta.

Din 19 Ianuarie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	—	122.50
„ „ val. cor. 4%	—	9

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile
profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se înterează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 p-g., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80
Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

		Gr. Fl.
Alexandrescu Ernest I.	„Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.—
„	„Nu înțeleg“ „ „ „ „ „	1.—
„	„Pictorial“ „ „ „ „ „	1.—
Belortu D. C.	„Un fir electric“ „ „ „ „ „	1.50
„	„L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.—
Burlan Ioan D.	„De Braila la Gènes“, galop pentru piano	1.—
„	„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„	„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	1.50
Cristide Dimitrie St.	„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.—
„	„Isvorul“, romanță pentru voce și piano	2.—
Cirillo Alphonse	„Liniște“, vals pentru piano	1.50
„	„Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„	„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„	„Clair“, polca pentru piano	1.—
„	„Născuțele-Unit“, vals pentru piano	2.—
Decker Carol	„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
Dimitrescu Const.	„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.—
„	„Iubileu Marș“, pentru piano	1.50
Fotino Gh.	„Surorile Hora“, pentru piano	1.—
„	„Elisa“, polca franceză pentru piano	1.—
Ionescu G.	„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
„	„Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.—
„	„Pas de quatre original“	1.—
Kneisel Anton	„Gavotte dela Princesse Marie“	1.50
Lutz Mayer	„Les beaux yeux“, vals pentru piano	2.—
Margarithesen Michel	„Terăncuță“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
Mironescu Mathilde	„Hora înfrățirii“, pentru piano	1.50
Moinaru Costache	„Hora Margareta“, pentru piano	—50
„	„Hora terănească“, pentru piano	—50
„	„Hora ovrăușă“, pentru piano	—50
„	„Hora nebulă“, pentru piano	—50
„	„De te-ar prinde neica în crâng“	—50
„	„Hora Ochialbi“, pentru piano	—50
„	„Hora noptii“, pentru piano	—50
„	„Sărba oltească“, pentru piano	—50
„	„Hai Cristei“, pentru piano	—50
„	„Hora lunei“, pentru piano	—50
„	„Hora Floreasca“, pentru piano	—50
„	„Hora Zuralia“, pentru piano	—50
„	„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	—50
„	„Hora Aurora“, pentru piano	—50
„	„Hora ochșica“, pentru piano	—50
„	„Hora frunza“, pentru piano	—50
„	„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.—
Oppelt W.	„Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
Paulmann Sigismund	„La blondine“, polca mazuca pentru pianot	1.—
„	„Turda“, marș patriotic	1.—
„	„Hora Reginei“	—50
Paulmann Sigismund	„Sărba păpușelor“	—50
„	„Marș turecesc“	—50
„	„Pune talpa la pământ“, brân pentru voce și piano	—50
Polyso-Micșunesti N.	„La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu	„Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.—
Schedi Mihail	„Pensées de Printemps, Morceau de salon	1.50
Schlichting S.	„Kreutz-Polca“, original	1.25
Simionescu Ioan R.	„Doina Jiului“, pentru voce și piano	1.50
Spireanu Oscar	„E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh.	„Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
Vasiliu N.	„Cecilia“, vals pentru piano	2.—
Zika Anton	„Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	„En Vogue Quadrille“	1.50
„	„Nunta de argint“, marș	1.—
Capșa M.	„Intermezzo“, pentru piano	1.—
Cirillo Ant.	„Les fleurs de Mai“, vals	2.—
Dimitrescu C.	„Sărba oțetilor“	1.—
Ivanovici	„La fille du Marin“, vals	2.—
Kaps C.	„Daisy Bell“, vals (All Right)	1.50
Lowthian	„Veneția“, vals	1.50
Pursch O.	„Nunta de argint“, vals	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1.	Raynald L.	„Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
„ 2.	Sayers Henry L.	„Tarabum-der-é“, cânt. cu cuvinte românești și franțosești	1.—
„ 3.	Filoreanu Al.	„Imnul școlărilor“, pentru 3 voci și piano	1.—
„ 4.	Alexandrescu Er. I.	„Nu înțeleg“, romanță	1.—
„ 5.	Moniuszko	„Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
„ 6.	Vargă F.	„Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
„ 7.	Mureșianu A.	„Destăpă-te Române“, cântec patriotic	1.—
„ 8.	Dorianu I.	„Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
„ 9.	„	„E. ahl iubirea“, cantonetă pentru voce și piano	1.50
„ 10.	Denza L.	„Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
„ 11.	Cuna L.	„O dragă Margaretă“, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	„Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.—
Voreas D. D.	„In fânul de curând cosit, romanță	1.—
Wagner F.	„Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis	„Privighetoarea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
Nr. 12. Zeller	„Nu ă supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
„ 13. Gozlan	„Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
„ 14. Dumitriu	„Cât te-am iubit“, romanță	1.—
„ 15. Dorianu	„All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
„ 16. Dumitriu	„Sărba lui Zdrelea“, cu cuvinte	1.—
„ 17. Dorianu	„La tine copilă dragă“, romanță	1.—

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Nr. 846/1897.

Publicațiune.

Pe baza deciziunii comitetului administrativ al comitatului Sibiu din 31 Decembrie 1896 nr. 2257 se publică spre asigurarea reconstruirii podului nr. 5, aflător pe calea municipală Sas-Sebeș—Daia peste Zlatna pertractare cu oferte, care se va ține în 9 Februarie 1897 la 10 ore a. m., în sala mică din palatul comitatens.

Doritorii de a întreprinde aceasta lucrare, sânt provocați să-și substearnă ofertele referitoare la întreprinderea executării acestei lucrări până la ora 9 a. m. a zilei mai sus determinate la vicecomitele comitatului. Ofertele înțrate mai târziu nu se vor considera. Ofertele trebuie să fie închise, sigilate și provăzute cu vadiul de 5% compute după suma de spese preliminate cu 3845 fl. 97 cr.

Operatul tehnic și condițiunile referitoare la lucrarea din chestiune se pot vedea în orele de oficiu la oficiul de construire reg. ung. din Sibiu.

Sibiu, în 15 Ianuarie 1897.

Reissenberger,
vicecomite

[439] 1—1

„Tipografia“, soc. pe acț. în Sibiu.

Călinarul
„LUMEI ILUSTRATE“

e unicul în privința conținutului seu interesant și frumos. Chiar acelora, cari nu obicinesc întrebuințarea călindarelor, încă le este folositor pentru bogatul seu cuprins de anecdote, pentru partea umoristică, precum și pentru povestirile și novelele sale. Pe lângă aceasta conține

121 de ilustrații

care-î alcătuiesc o adevărată podoabă. Între altele găsim familia regală, toți miniștrii, Flea, Delavrancea, Speranță și alți 30 scriitori, ale căror opere ocupă un loc de frunte în literatura română.

Prețul acestui călinar este numai 70 cr. — Se vinde cu același preț la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Doamna Anna Csillag e însăși vânzătoarea.

Eu Anna Csillag

cu părul Loreley uriaș al meu, de 185 centimetri de lung, pe care mi-l-am dobândit în urma folosinței în decurs de 14 luni a pomadei inventate de mine, care este recunoscută din partea celor mai renumite autorități medicale ca singurul mijloc contra căderii părului, pentru accelerarea creșterii acestuia, pentru întărirea pielii capului; ea înaintază la domni creșterea de barbă plină, stufoasă, și deja după o scurtă întrebuințare împrumută atât părului din cap, cât și barbei o lucire și desime naturală și-î scutește de o cărunțire până la adânci bătrânețe.

Prețul unui borcănaș fl. 1, 2, 3, 5.

Expediție zilnică în toate părțile lumii, dacă se trimite banii înainte sau cu rambursă din fabrica

Anna Csillag

Viena,
I. Seilergasse Nr. 9.Peptene Anna Csillag, garanță fără a se frânge. Prețul 1 fl.
Perie de cap Anna Csillag, cea mai fină. Prețul 1 fl. 50 cr.

Stim. Madame Csillag!

Vă rog a trimite pe adresa: Excel. Sa d-na Contesă Kielmanseg, soția locțiitorului de stat, Viena, Herrengasse, 8 borcănaș de pomadă à 2 fl., pentru îngrijirea părului, cari și-au dovedit deja rezultatul bun.

Cu deosebită stimă, cameraiera Excel. Sale: Irma Pletzl.

Slatina, în Boemia.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Aveți bunătate, a-mi trimite pe adresa mea 2 borcane din excelența d-voastră pomadă de păr cu îndrumările de întrebuințare.

Printz Fr. Auersperg.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Mă rog a-mi trimite încă un borcan din renumita d-voastră pomadă.

Conte Felix Gonrey, Viena.

D-șoară Anna Csillag!
Mă rog a-mi trimite cu rambursă postală încă două borcane de pomadă de păr.

Conte Em. Esterházy, Bakony-Szt-László.

Prea Stim. d-șoară Anna Csillag!
Am auzit mult despre excelența înfățișă a pomadei d-voastră de păr și mă rog a-mi trimite un borcănaș cu întoarcerea poștei.

Cu distincă stimă:

Conte Ladislau Eszterházy sen.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Aveți bunătate a-mi trimite trei borcănașe din excelența d-voastră pomadă de păr.

Iacob Girardi de Ebenstein, Trient, Tirol.

Stimabilă!

Vă rog a-mi trimite un borcănaș din prețuita d-voastră pomadă.

Contesa Anna de Wurmbrandt, Bickfeld.

Unica pomadă Natalia e unicul mijloc de frumusețe pentru dame, mijloc care face față înfloritoare, fragedă și tineră, netezește ori-ce încrețituri și face să dispară coșurile, petele și toate necurățiile cari obvin pe față, curăță perfect fața de sgrăbunțele vârtice în foarte scurt timp. Unica pomadă Natalia face pelea gingașă teintului, îi dă o înfățișare strălucitoare. Prețul de borcănaș 2 fl. și ține multă vreme, așa, că folosul lui nu costă mai mult de 2 cr. pe zi. Pudră Natalia 80 cr. săpun Natalia 10 cr. — Comandele prin trimiterea înainte a banilor sau cu rambursă sânt a se adresa la depositul principal: Anna Csillag, Viena, I., Seilergasse 9. [19] 2—10

„RÉVAȘUL NOSTRU“ ZIAR ANUAL GRATUIT

NOU! A APĂRUT NOU!

O nouă foaie românească:

„RÉVAȘUL NOSTRU“

Ziar anual

care cuprinde expunerea pe scurt a tuturor întâmplărilor politice-culturale petrecute peste an în viața poporului românesc din Transilvania, Ungaria Bănat și Maramureș.

Să recomandă miilor de Români, cari nu pot (sau nu vreau) se ce-tească vre-un ziar de zi, de săptămână sau lună.

Acest ziar îl primesc gratuit toți cei-ce cumpără

„Călinarul Poporului“

cel mai bun, mai românesc și mai ieftin călinar

pe anul 1897.

El este adăuș ca inovație în „Călinarul“ din estan la pagina 100—111.

Preoți și învățători români! Lățiți ziarul anual:

„RÉVAȘUL NOSTRU“

printre țeranii români, cari știu ceti, îndemnându-i a-și cumpăra

„Călinarul Poporului“

care costă numai 20 cr. exemplarul; trimis prin postă 23 cr.

La comande mai mari se dă rabatul cuvenit.

A se adresa la:

Librăria „Tipografiei“

societate pe acțiuni în Sibiu. (Strada Poplăcii Nr. 15).

„RÉVAȘUL NOSTRU“ ZIAR ANUAL GRATUIT

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.